

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce Prof. MUDr. P. H., CSc., bytem, zast. JUDr. J. B., obecným zmocněncem, bytem, proti žalovanému Krajskému úřadu Zlínského kraje, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2015, č. j. KUSP-15519/2015/DOP/Mu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že rozhodnutím žalovaného č. j. KUSP-15519/2015/DOP/Mu, odboru dopravy a silničního hospodářství, oddělení dopravy a správních agend bylo přezkoumáno rozhodnutí Městského úřadu Uh. Brod, č. j. OS-D/4641/16/14/Po ze dne 2. 2. 2015, kdy bylo rozhodnuto ve věci přestupku žalobce podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2, bod 7 zákona č. 361/2000 Sb, o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů tak, že:

- v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí správního orgánu č. j. OS-D/4641/18/14/Po, číslo evidenční 49/2015 ze dne 6. 2. 2015 ve výroku o sankci pokuty mění tak, že uložená pokuta se snižuje z 10.000 Kč na 7.000 Kč

- v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí správního orgánu č. j. OS-D/4641/18/14/Po, číslo evidenční 49/2015 ze dne 6. 2. 2015 ve výroku o zákazu činnosti

mění tak, že uložená sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel se snižuje z 8 měsíců na 7 měsíců

- v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu se výrok rozhodnutí v budu „2“, kterým byl Prof. MUDr. P. H. CSc., uznán vinným ze spáchání přestupku dle §125c odst. 1 písm. f) bod 7 zrušuje a řízení se zastavuje

-v souladu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání Prof. MUDr. P. H. CSc. zamítá a rozhodnutí správního orgánu č. j. OS-D/4641/18/14/Po, číslo evidenční 49/2015 ze dne 6. 2. 2015 v jeho zbytku, tj. ve výroku o nákladech řízení potvrzuje

Žalobce s uvedeným rozhodnutím nesouhlasil a sdělil, že porušení správního řádu spatřuje především v tom, že správní orgán:

- jednoznačně porušil zásady správního řízení v neprospech obviněného tím, že bez ohledu na řádnou omluvu z jednání zákonného zástupce obviněného vydal v dané věci rozhodnutí v nepřítomnosti zmocněnce a obviněného, které nevycházelo z objektivně zjištěných skutečností, k nimž zmocněnec předložil důkazy

- v zastoupení klienta, tj. žalobce, zmocněnec se předem řádně omluvil z předvolání na den 2. 2. 2015 dopisem, který byl odeslán e-mailem a doručeným dopisem správnímu orgánu. Svou omluvu řádně doložil potvrzením zdravotního stavu, kdy v důsledku zdravotního stavu nebyl schopen sám řídit motorové vozidlo, neboť byl ochrnutý a dočasně připoután na lůžko. Správní orgán řádnou omluvu překroutil tak, že se žalobce nemůže dostavit k jednání z důvodů zahraniční dovolené jeho syna. Správní orgán pominul, že se žalobce omluvil z jednání z důvodu zdravotních – ochrnutí nohou

- ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích „*obviněný z přestupku má právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a k důkazům o nich, uplatňovat skutečnosti a navrhopvat důkazy na svou obhajobu, podávat návrhy a opravné prostředky*“. Arogantním a protiprávním jednáním správního orgánu byl žalobce tohoto práva zbaven, když nebyla respektována řádně doložená omluva zmocněnce a správním orgánem bylo vydáno rozhodnutí v rozporu se zákonou úpravou a důkazy. Rozhodnutí správního orgánu o přestupku ze dne 6. 2. 2015, vydané MěÚ Uh. Brod jednoznačně porušuje zákon v neprospech přestupce, kdy postup správního orgánu jednoznačně svědčí o aroganci státní moci a nerespektování zásad správního řízení z těchto důvodů:

- proti rozhodnutí správního orgánu se žalobce odvolal a navrhl doplnění důkazů, které ve věci navrhoval a požadoval v řízení I. stupně

Z postupu správního orgánu vůči žalobci je od počátku patrné, že je ve věci správní orgán podjatý a z těchto důvodů vznesl námitky pro jeho podjatost, dopisem ze dne 9. 2. 2015 referend odboru MěÚ Uh. Brod pan P. na řádnou omluvu zmocněnce z jednání reagoval dopisem ve kterém uvedl: „Zvažte své další kroky v řádném zastoupení vašeho klienta před správním orgánem. Tím je správním orgánem vycházeno vstříc v daném správním řízení i jeho účastníkům, zda by v dané věci snažší k urychlení správního řízení dostavit se, nebude tak docházet k dalším průtahům“.

- podle správního řádu je nutno učinit omluvu písemně a doložit lékařskou zprávou. Přesto, že zmocněnec tyto podmínky splnil, správní orgán vydal ve věci rozhodnutí bez jeho účasti jako zmocněnce a bez účasti obviněného z přestupku

- Až z nahlížení do spisu dne 18. 3. 2015 u žalovaného na jeho pracovišti se dozvěděl „z Oznámení o přestupku“ č. j. KRPZ-115277-8PR2014-151106, že bylo policií podáno oznámení o přestupcích proti žalobci, který je podezřelý z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., kterého se měl dopustit tím, že dne 22. 10. 2015 v 10:23 hod. v obci Starý Hrozenkov na silnici I/50 u domu č. p. 209 ve směru jízdy na obec Uh. Hradiště překročil s vozidlem nejvyšší povolenou rychlost po odečtení tolerance o 44 km/hod.

V této době byl žalobce prokazatelně na Následně správní orgán po námitkách zmocněnce řízení zrušil a obvinil žalobce ze spáchání přestupku dle § 125c bod 2. Autorem oznámení o přestupku je prap. J. J. - inspektor. Přesto, že jsou v oznámení o přestupku rozpory, správní orgán odmítl cokoliv k zmatečnosti oznámení o přestupku zjišťovat a uznal přes nesouhlas zmocněnce žalobce vinným ze spáchání přestupku ze dne 22. 10. 2015 ve 13:05 hod. Zmocněnec požadoval před správním orgánem výslech J. J. Správní orgán však žádosti nevyhověl a pochybnost řízení neodstranil, čímž byla porušena zásada, že správní orgán má opatřovat důkazy svědčící ve prospěch i neprospěch obviněného z přestupku.

- Následně bylo zjištěno z výslechu prap. T. a strž. B. před správním orgánem, že policisté záznam neseписovali a z těchto důvodů se k němu oba policisté nemohou vyjadřovat. Mezi oběma hlídkami policie byla vzdálenost asi 700 metrů a byla mezi nimi nepřehledná pravotočivá zatáčka. Na dotaz právního zástupce odpověděli policisté, že po měření rychlosti uplynulo 10-15 s než vozidlo přijelo ke kontrolnímu stanovišti. Vzhledem k naměřené rychlosti 70 km/hod ve vzdálenosti 700 metrů. Tím se stává sdělení obou policistů nevěrohodné a zmatečné. Z těchto důvodů zmocněnec požadoval vysvětlení těchto rozporů. Správní orgán však tyto rozpory nevysvětlil a řízení bylo ukončeno. Žalobce má tak jako každý jiný přestupce právo na spravedlivý proces, v němž mají být citovány důkazy svědčící v jeho prospěch i neprospěch.

Na základě výše uvedených skutečností však vyplývá, že jeho právo bylo porušeno.

S ohledem na tyto skutečnosti žalobce navrhoval, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že se při posuzování skutkového stavu a procesního stavu věci opíral o spis Městského úřadu Uh. Brod. Do rozhodnutí o odvolání promítl námitky, které zmocněnec žalobce (JUDr. B.) vznesl po výslechu svědků (zasahujících policistů), který si žalovaný vyžádal po tom, co mu byl spis postoupen správním orgánem prvního stupně do odvolacího řízení.

Není zde dán jediný legitimní důvod pro zrušení rozhodnutí žalovaného. Už vůbec nemůže žalovaný souhlasit s tím, že by měl být postup správního orgánu I. stupně i žalovaného zatížen chybami, které by měly ve výsledku vést ke zrušení rozhodnutí. Naopak žalovaný postupoval striktně a zcela v souladu se zásadami správního řízení, tak aby byl zcela a úplně zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správní řád).

Žalobce ve správní žalobě nepředložil žádné nové žalobní námitky.

Pro pořádek žalovaný uvádí, že rozhodnutím č. j. KUSP-15519/2015/DOP/Mu změnil dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že sankci pokuty snížil z 10.000 Kč na 7.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel snížil z 8 měsíců na měsíců 7.

V souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu žalovaný zrušil a zastavil řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu. Žalovaný dospěl k závěru, že tento přestupek nebyl žalobci náležitě a bez pochybností prokázán.

Ve zbytku žalovaný dle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu potvrdil, tj. potvrdil výrok o nákladech řízení. Revizní kontrolou spisového materiálu žalovaný dne 15. 10. 2015 zjistil, že výrok rozhodnutí pregnantně neobsahuje informaci, že byl potvrzen výrok rozhodnutí v bodu 1. rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125 c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Proto žalovaný vypravil dne 19. 10. 2015 opravné usnesení vydané dle § 70 správního řádu a výrok rozhodnutí takto opravil. Opravné rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 29. 10. 2015. Prozatím (ke dni zpracování vyjádření k žalobě 18. 11. 2015) nebylo žalovanému doručeno odvolání proti tomuto opravnému rozhodnutí. Přílohou opravného rozhodnutí je také výpis z karty řidiče ze dne 15. 10. 2015. Ten ukazuje, že správní orgán evidující výpis z karty řidiče žalobci pochopil provedené změny v rozhodnutí žalovaného správně a do karty řidiče zaznamenal pouze přestupek překročení nejvyšší povolené rychlosti žalobce - § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Rovněž v souladu s konečným rozhodnutím žalovaného je v kartě řidiče zapsána sankce ve výši 7.000 Kč a zákaz činnosti na dobu 7 měsíců.

Žalovaný pak uvedl, že zmocněnec žalobce namítá, že ze *zdravotních důvodů* již žalobce v řízení nezastupoval od 1. 9. 2015, a proto měl žalovaný doručovat rozhodnutí o odvolání přímo žalobci MUDr. H. Dle zmocněnce žalobce takto žalovaný do dne podání žaloby nepostupoval. Žalovaný k této žalobní námitce zmocněnce uvádí, že k tomu neměl a doposud nemá jediný důvod. Námitka zmocněnce žalobce totiž opomíjí tu skutečnost, že zmocněnec JUDr. B. sdělil vypovězení plné moci, k níž mělo dojít dne 1. 9. 2015 mezi ním a jeho klientem žalovanému až dne 2. 10. 2015, kdy zmocněnec žalobce vrátil žalovanému rozhodnutí o odvolání a žalovanému sdělil, že vypověděl plnou moc k zastupování dne 1. 9. 2015. Žalovaný v souladu se zachováním principu dobré správy zmocněnci žalobce i samotnému žalobci písemně (opakovaně) sdělil, že datum, kdy mělo dojít k vypovězení plné moci mezi zmocněncem a žalobcem (tedy dne 1. 9. 2015) je pro žalovaného bezvýznamným, neboť klíčovým je datum, kdy byla informace o vypovězení plné moci sdělena žalovanému, a to bylo dne 2. 10. 2015. Do té doby neměl žalovaný jedinou objektivní informaci o tom, že by zmocněnec žalobce již nezastupoval.

Žalovaný odkázal na ust. § 34 odst. 1 správního řádu a § 34 odstavec 2 správního řádu, podle kterého platí *[S výjimkou případu, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak]*. Rozhodnutí o odvolání vypravené dne 15. 9. 2015 a doručené zmocněnci žalobce dne 16. 9. 2015 doručoval žalovaný výhradně zmocněnci, neboť právní účinky doručení rozhodnutí byly spjaty s řádným doručením tomuto zmocněnci, který žalobce dne 15. 9. 2015 zastupoval. Účinky výpovědi plné moci vůči žalovanému nastaly až dne 2. 10. 2015. Žalovaný výpověď plné moci respektoval a dne 19. 10. 2015 doručoval opravné rozhodnutí přímo žalobci MUDr. H., který si opravné rozhodnutí převzal 29. 10.

2015. Správnost postupu žalovaného je v souladu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu č. j. 7As 61/2010-89.

K identitě pachatele přestupku žalovaný uvedl:

Zmocněnec žalobce opětovně uvádí, že žalobce MUDr. H. nebyl pachatelem ani jednoho z vytýkaných přestupků. Svoji tezi staví na úvaze, že vozidlo řídila žalobci osoba blízká, neboť policisté měli mezi sebou rozestup 700 metrů, neviděli na sebe, a proto nelze najisto postavit, že pachatelem přestupku byl právě MUDr. H. Žalovaný se podrobně toutu odvolací námitkou vypořádal v rozhodnutí o odvolání na straně 8 – 10. V bodě nazvaném *„Přestupku se dopustila osoba blízká – rozporování identity řidiče v době zjištění přestupku (zmocněnec přdestřel dne 18. 3. 2015, 13. 4. 2015 a 11. 5. 2015)“*.

Žalovaný se na své podrobné odůvodnění plně odkazuje, nemá, co by doplnil. Námitka zmocněnce žalobce, že se jeho klient měl v době zjištění přestupku nacházet někde na, je v kontextu všech skutečností shrnutých žalovaným v rozhodnutí účelové a zjevně nepravdivé. Jediným pachatelem přestupku překročení rychlosti byl žalobce MUDr. P. H.

K požadavku na výslech policisty sepisujícího oznámení přestupku – prap. J. žalovaný uvedl:

Zmocněnec žalobce v žalobě opětovně uvádí, že měly vzniknout pochybnosti týkající se oznámení přestupku, neboť na oznámení přestupku jsou uvedeny různé časy jeho spáchání. Žalovaný se i toutu námitkou zabýval a vypořádal se s ní v rozhodnutí o odvolání na straně 6 a 7.

Žalovaný neshledal za potřebné předvolávat do řízení policitu Josífka, který sepisoval oznámení přestupku. Je zjevné, že ze strany tohoto policisty šlo pouze o chybu v psaní, která nezakládá žádnou z pochybností, které v odvolání i žalobě předložil zmocněnec žalobce. Je nepochybné, že obě oznámení přestupku se týkají jednoho protiprávního jednání žalobce ze dne 22. 10. 2014 v čase 13:05 hod.

K otázce ústního jednání v nepřítomnosti zmocněnce žalobce, kdy dle něho mělo dojít k porušení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, žalovaný uvedl.

Procesní postup správního orgánu, který v řízení akceptoval několik omluv zmocněnce, žalovaný také podrobně vypořádal v rozhodnutí o odvolání na straně 12 a 13. Žalovaný považuje za podstatné zdůraznit, že zmocněnec žalobce prokázal v předložených omluvách pouze to, že se léčí a podstupuje dialýzu v určených dnech v týdnu.

Otázka mozkové příhody, ochrnutí nohou, nikdy nebylo tvrzenou překážkou bránící zmocněnci být přítomem ústního jednání. Vůbec poprvé ji zmocněnec žalobce uvádí až v doplnění správní žaloby (dne 5. 11. 2015).

Žalovaný nemůže souhlasit s tím, že by jeho postup odporoval judikátu NSS 1As 55/12. Nejvyšší správní soud zde přijal závěr, že *„lékařská zpráva, která nezakazuje cestování ani nepředepisuje klid na lůžku, nemůže být považována za řádnou omluvu, která oprávnňuje stěžovatele nedostavit se ke správnímu řízení. Jakkoliv je zlomené zápěstí jistě nepříjemným zraněním, neomezuje žádným způsobem možnost dostavit se k ústnímu jednání*

(...) je v první řadě na posouzení správního orgánu, zda předloženou omluvu bude považovat za dostatečnou či nikoliv. Podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích v nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Zákon nestanoví přesně ustanovení toho, jak by měla náležitá omluva vypadat. Posouzení náležitosti omluvy nebo důležitosti důvodu bránícího účasti u jednání spadá do diskrečního oprávnění svěřeného správnímu orgánu ust. § 74 zákona o přestupcích (srov. rozsudek NSS č. j. 2As 16/2008-41) (...). Stěžovatelova argumentace dovedená ad absurdum by vedla k tomu, že by jakákoliv zpráva od lékaře mohla vést dle volné úvahy obviněného k neomezenému protahování správního řízení. Je zřejmé, že vzhledem ke smyslu zákona se za náležitou omluvu bude považovat taková, která skutečně znemožňuje účastnit se nařízeného správního řízení. Za takový případ se dá považovat hospitalizace nebo jiné důvody skutečně a prokazatelně zamezující pohybu osoby a tedy znemožňující dostavit se na místo nařízeného jednání”.

V průběhu správního řízení zmocněnec žalobce neprokázal, že by jeho zdravotní stav byl stížen mozkovou příhodou nebo ochrnutím nohou, které by jej upoutaly dlouhodobě na lůžko s nemožností pohybu. Tyto závěry si subjektivně dovozoval pouze zmocněnec a nebyly nikdy podloženy žádnou „objektivní” lékařskou zprávou či posudkem.

Ostatně na tomto místě se žalovaný odkazuje zcela na text odůvodnění rozhodnutí:

„K projednání přestupku v nepřítomnosti obviněného dne 2. 2. 2015 nemá zdějši odvolací orgán žádných výhrad. Správní orgán postupoval zcela v souladu s § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Není sporu o tom, že zmocněnec trpí vážnou zdravotní komplikací. První dva termíny svoji neúčast na ústním jednání omluvil. Správnímu orgánu sdělil, že musí chodit na dialýzy v režimu 3x týdně ve dnech úterý, čtvrtek a sobota – doloženo v omluvě ze dne 7. 1. 2015. V přípisu ze dne 6. 1. 2015 správnímu orgánu zmocněnec sdělil, že se v ostatní dny k ústnímu jednání dostavit může. Správní orgán zcela v souladu s tímto požadavkem zmocněnce nařídil ústní jednání na pondělí 2. 2. 2015, tedy přesně dle slov zmocněnce, který se vyjádřil tak, že se v jiné dny dostavit může. Přesto zmocněnec v pořadí třetí termín ústního jednání paralyzoval opětovnou omluvou, s důvodem, že mu jeho zdravotní stav neumožňuje absolvovat cestu 270 km ke správnímu orgánu a zpět. Nemožnost dostavit se k ústnímu jednání odůvodnil dále zmocněnec tím, že jeho syn, který ho na jednání vozí, je v zahraničí. Odvolací orgán konstatuje, že právní institut omluvy z ústního jednání o přestupku pro obviněného představuje určité zákonem předvídané dobrodiní, jehož využití je však nutno spojit s požadavky, které zaručí jeho výkon, jenž nebude kolidovat se samotným účelem řízení – projednáním přestupku.

Posuzování omluv z ústního jednání je v diskreční pravomoci správního orgánu a každou omluvu je nutno posuzovat vždy striktně a k okolnostem daného případu, neboť zákon o přestupcích na projednání přestupku váže maximální lhůtu jednoho roku od jeho spáchání. Účastník řízení nikdy nemůže dopředu očekávat, že omluva, kterou správní orgán akceptoval na první termín ústního jednání, bude správním orgánem akceptována znovu. Zmocněnec se cítí být dotčen postupem správního orgánu, který prý nechápe jeho zdravotní stav, ač je ze spisu evidentní, že ústní jednání správní orgán nařídil na pondělí mimo termín dialýzy v nemocnici, které jak sám zmocněnec prokázal, podstupuje v úterý – čtvrtek – sobotu.

Navíc, jak správně poznamenal správní orgán, s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6As 25/2013, omluva zmocněnce trpí i vadou včasnosti a náležitosti. Zmocněnec se o předvolání k ústnímu jednání dozvěděl dne 9. 1. 2015 a teprve po uplynutí 14 dnů od převzetí předvolání k ústnímu jednání, odešle dne 27. 1. 2015 nejprve z elektronické adresy, aby důvody omluvy předložil písemně a doručil správnímu orgánu dne 30. 1. 2015, omluvu z ústního jednání. V případě omluv z ústního jednání nese účastník řízení kromě důvodů tvrzených rovněž břemeno důkazní a je na něm, aby překážky bránící mu neúčasti na jednání prokázal. Zmocněnec v řízení prokázal, že je vážně nemocen již před prvním ústním jednáním dne 10. 12. 2014 a totéž se opakovalo i při ústním jednání z 6. 1. 2015 a 2. 2. 2015. Pokud tedy zmocněnec kromě námitky svého zdravotního stavu měl jako další důvod neúčasti na ústním jednání dne 2. 2. 2015 pobyt svého syna v zahraničí, který ho nemohl k jednání dovézt, pak měl předložit důkaz, že tomu tak skutečně je. Zmocněnec však žádný důkaz na podporu svého tvrzení o pobytu svého syna v zahraničí, na jehož odvozu k ústnímu jednání tam a zpět je závislý, nepředložil.

Navíc se lze zcela logicky pozastavit nad tím, proč zmocněnec vůbec akceptoval plnou moc a v řízení se rozhodl svého klienta zastoupit, když byl seznámen se svým zdravotním stavem a věděl, že je pro něj obtížné aktivně hájit práva svého klienta. Jistě je věcí každého účastníka řízení, jakou formu procesní obhajoby zvolí. Taková obhajoba má ale vždy své mantinely, které dozoruje správní orgán, a pokud vykazuje znaky, které signalizují, že má účastník či jeho zmocněnec pouze omluvami zájem na tom, aby odpovědnost za přestupek zanikla, má správní orgán plné právo na to, aby na takové jednání upozornil a vzhledem ke specifiku daného případu na jednání účastníka řízení adekvátně reagoval. Správní orgán tak učinil a dne 2. 2. 2015 ústní jednání provedl zcela v souladu s § 74 odst. 1 zákona o přestupcích v nepřítomnosti obviněného. Právo na spravedlivý proces má také stát, jak konstatuje Ústavní soud v nálezu III. ÚS 83/96 „Stát, který prostřednictvím správního orgánu správní řízení vede, má právo na to, aby byla věc vyřízena bez zbytečných průtahů a v přiměřené lhůtě. Objektivní lhůta pro projednání přestupku zavazuje nejen správní orgán, ale vztahují se svým způsobem i na obviněného. Pokud jeho součinnost nelze nijak vynucovat, má stát právo na to, aby řádný výkon spravedlnosti nebyl ohrožován takovými okolnostmi, na které přes své úsilí a prostředky nemá žádný vliv. Vztahuje se zejména na jednání účastníka řízení, které je konáno s jasným obstrukčním úmyslem, s cílem vyhnout se postihu za spáchání protiprávního jednání, ale i na jednání, které obstrukční znaky postrádá, ale sleduje mimoprocesní cíl (zneužití práva)”.

Dále je třeba uvést, že práva zmocněnce žalobce zůstala řádně zachována, neboť zmocněnec žalobce byl ústnímu jednání dne 27. 4. 2015, kdy byli vyslýcháni zasahující policisté, účasten. Procesní práva zmocněnce žalobce nebyla postupem správního orgánu I. stupně ani žalovaným nikterak zkrácena či nepřípustně dotčena.

K porušení § 36 odst. 3 správního řádu po dožádaném výsledku policistů, žalovaný uvedl:

Žalovaný nemůže přisvědčit ani žalobní námitce, že po dožádaném výsledku policistů neměl zmocněnec žalobce možnost ani právo vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, čímž bylo porušeno jeho právo zakotvené v § 36 odst. 3 správního řádu. Žalovaný odkázal na spisový materiál správního orgánu I. stupně, konkrétně na listinu č. 31 - záznam o vyjádření k podkladům pro rozhodnutí a o nahlédnutí do spisu. Zde správní orgán I. stupně ujednal za osobní účasti zmocněnce žalobce, že se může zmocněnec vyjádřit k podkladům pro vydání

rozhodnutí do 8. 5. 2015. Tohoto práva zmocněnec plně využil a dne 11. 5. 2015 správnímu orgánu I. stupně doručil své stanovisko k provedenému výsledku policistů. Správní orgán I. stupně splnil požadavky v usnesení o dožádání výsledků policistů do posledního puntíku.

Závěrem navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

U jednání nařízené Krajským soudem v Brně na 22. 3. 2017 zmocněnec žalobce uvedl, že v době, kdy zastupoval žalobce ve správním řízení, byl jeho zdravotní stav špatný. Chodil v té době pouze za pomoci francouzských holí, sám se nemohl nikam dopravit. Když správní orgán nařídil na žádost zmocněnce žalobce jednání mimo dny úterý a čtvrtek, nemohl se k dalšímu nařízení jednání opět dostavit, a to proto, že sám nemohl se k jednání dopravit a jeho syn byl v uvedené dobu na zahraniční zimní dovolené v Itálii. Doklad o tom, že syn je na dovolené v Itálii, správnímu orgánu nezasílal. K zastupování žalobce ve správním řízení zmocněnec žalobce uvedl, že žalobce je jeho dlouholetý kamarád, seznámili se kdysi na zahraniční dovolené, žalobce měl vůči zmocněnci velkou důvěru a chtěl, aby ho zastupoval výhradně zmocněnec JUDr. B.

K úseku, kde byla měřena rychlost vozidla žalobce a k tomu, kdo v tomto úseku řídil vozidlo, sdělil:

Žalobce jel s manželkou ve vozidle, vraceli se z dovolené ze Slovenska. Po přejetí hranice, tedy již na území ČR, převzala řízení vozidla manželka žalobce. Bylo to proto, že žalobce s manželkou se vraceli z dovolené dříve než měli, neboť žalobce se musel vrátit do zaměstnání, kde měl provést nějakou složitou operaci. Protože se potřeboval na toto soustředit, za hranicí se se s manželkou v řízení vyměnili, vozidlo začala řídit manželka žalobce. Řídila však pouze krátkou chvíli, a to v úseku obce, kde došlo ke změření, a poté se v řízení opět vyměnili. V době měření rychlosti tedy neřídil žalobce, ale jeho manželka. Dále sdělil, že jméno konkrétní blízké osoby, která vozidlo řídila v době provádění kontroly ze strany policie, tedy v měřeném úseku, nebylo uváděno v žalobě ani dříve ve správním řízení, protože se nikdo na konkrétní jméno blízké osoby neptal. Již v úseku, kde bylo vozidlo žalobce zastaveno policií, byla už manželka žalobce s žalobcem vyměněna, takže na sedadle řidiče již seděl žalobce a jeho manželka seděla na sedadle spolujezdce. Manželka žalobce tedy řídila pouze v tomto krátkém úseku a to proto, že žalobce byl v telefonickém kontaktu se svým pracovištěm a potřeboval prostřednictvím telefonu předat svým spolupracovníkům příkazy ohledně přípravy k náročné operaci. Po skončení telefonického hovoru žalobce s kolegy na pracovišti se s manželkou opět vyměnili v řízení a řídil již dál žalobce. Dále sdělil, že žalobce skutečně při zastavení policejní hlídkou této nesdělil, že v měřeném úseku řídila jeho manželka, sdělil pouze, že on neřídil. Policejní hlídka se ho však na nic neptala.

U tohoto soudního jednání pak zástupce žalobce do spisu založil doplněk žaloby (na čísle listu 59 – 64 spisu), který byl zaslán žalovanému.

Další jednání Krajského soudu v Brně bylo nařízeno na 12. 4. 2017. U tohoto jednání zmocněnec žalobce pak zopakoval důvody omluv z nařízených ústních jednání, kdy uvedl, že všechny omluvy byly kvůli zdravotnímu stavu zmocněnce. Dvě omluvy byly uznány, třetí omluva uznána nebyla. Pokud jde o třetí omluvu, když se omlouval zmocněnec, hovořil nejprve telefonicky s pracovníkem správního orgánu a ten mu slíbil, že jeho omluva bude akceptována, což se nakonec nestalo. Poukázal pak také na to, že správní orgán byl ve věci nečinný, první 3 měsíce nedělal vůbec nic a teprve poté došlo předvolání k prvnímu

nařízenému jednání. Když se omlouval z třetího jednání, jak uvedl zmocněnec, hovořil s panem P., pracovníkem správního orgánu, sdělil mu, že s ohledem na zdravotní problémy, kdy chodí o dvou francouzských berlích a navíc v období, kdy podstupuje dialýzy, nemůže řídit motorová vozidla. Když před dvěma lety probíhalo řízení před správním orgánem v Uherském Brodě, zmocněnec byl schopen se k jednání před správní orgán dostavit, jeho zdravotní stav se zlepšoval a také byl 3x u správního orgánu v Uh. Brodě osobně přítomen. Tehdy byla situace komplikována pouze tím, že nemohl v uvedené době řídit motorové vozidlo, bylo však domluveno, že ho k jedáním vždy doveze syn. Když se konalo třetí jednání, omlouval se nejenom telefonicky, ale i písemně. Sdělil panu P. mimo jiné to, že syn ho nemůže k nařízenému jednání dovést, protože v termínu nařízeného jednání byl na zahraniční dovolené. Správní orgán po zmocněnci nechtěl, aby toto doložil, a protože mu pracovník správního orgánu slíbil, že se jednání odročí, uvěřil tomu.

Dále pak sdělil, že k překročení rychlosti v případě žalobce nedošlo. V záznamu o přestupku, na němž je fotografie vozidla žalobce, je vyfocena ještě část jiného vozidla a dle názoru zmocněnce mohlo dojít ke změření rychlosti tohoto druhého vozidla, jemuž mohlo být naměřeno překročení rychlosti. Už v Záznamu o přestupku žalobce uváděl, že v době měření on vozidlo neřídil a řekl to také policistům. Pokud zmocněnec v průběhu správního řízení uváděl, že vozidlo řídila osoba žalobci blízká, která mohla z vozidla vystoupit, toto uváděl zmocněnec v době, kdy ještě podrobnosti případu nevěděl. Potom se od žalobce dozvěděl, že v době, kdy mělo být vozidlo měřeno policisty, řídila jeho manželka a v momentě, kdy byl stavěn hlídkou policie, už řídil žalobce a manželka seděla vedle něho jako spolujezdec. V zadní části vozidla měli manželé H. umístěny kola. Jeli tehdy z dovolené ze ..., po přjetí slovenských hranic si řízení vozidla vyměnili a řidičkou byla paní H. a byla ještě řidičkou i v místě, kdy bylo prováděno měření policisty. V místě, kde byli stavěni hlídkou policie, už seděla na sedadle spolujezdce a na místě řidiče seděl žalobce. Když se manželé H. v řízení vyměňovali, zastavili a místa si vyměnili. Tato místa si vyměnili těsně před policejní kontrolou. Paní H. totiž řídila pouze mezi měřením a policejní kontrolou, tj. v úseku, jak uvedli policisté, kdy to bylo asi 700 metrů. Bylo to proto, že žalobce potřeboval telefonovat. Žalobce nezastavil vozidlo, aby si vyřídil telefonický hovor, zastavil vozidlo pouze pro výměnu řidičů, protože spěchal k operaci do Prahy. Dále pak zástupce žalobce uvedl, že pro rozhodnutí ve věci a v otázce zjištění skutkového stavu považuje za důležité to, že ve správním spise se nachází dva záznamy o přestupku, každý s jiným časem spáchání přestupku, kdy časy jsou poměrně rozdílné a každý záznam má přidělené jiné číslo. Zmocněnec proto trval na tom, aby policista J. byl vyslechnut, aby se k těmto záznamům vyjádřil, na to však správní orgán nepřistoupil. Pokud jde o policisty, kteří byli vyslechnuti jako svědkové, ti k věci nic neuvedli, přímo sdělili, že žalobce řídit neviděli a policista, který by se k věci mohl vyjádřit, předvolán nebyl.

U tohoto soudního jednání zástupce žalovaného uvedl, že se odvolává na odůvodnění svého rozhodnutí i písemné vyjádření k žalobě a dodal, že správní orgán neporušil ust. § 74 odstavec 1 zákona o přestupcích, když až třetí nařízené jednání provedl bez osobní účasti zástupce žalobce, když jeho omluvu z tohoto třetího nařízeného jednání neuznal. Jednalo se o jednání nařízené na 2. 2. 2015, kdy zmocněnec žalobce zaslal omluvu správnímu orgánu prostřednictvím e-mailu 27. 1. 2015 a pověřený pracovník správního orgánu následně odpovídal, že tato omluva nebude uznána. Nemůže být proto pravdivé tvrzení zmocněnce žalobce, že pověřený pracovník s ním telefonicky hovořil a slíbil mu, že jeho omluva uznána bude.

Pokud jde o skutkový stav, zmocněnec žalobce už ve správním řízení namítal, že na pořízeném snímku policií je vidět i kousek jiného vozidla, a že se jedná dle něj o policejní vozidlo. Toto však není pravdou, neboť jeden z policistů přímo při výslechu uváděl, že policisté stáli mimo vozovku a rovněž potvrdil, že bylo změřeno vozidlo Pokud jde o jednání 22. 3. 2017 a k němu připojený rozpis žalobních námitek zástupcem žalobce, sdělil k tomu zástupce žalovaného, že pokud jde o námitky v tomto rozpise pod body 3 až 8, tyto námitky byly podány až po lhůtě stanovené soudním řádem správním, takže pouze námitky pod 1 a 2 se vyjadřují podrobněji k námitkám uvedeným už v žalobě. Pokud jde o opravné rozhodnutí, které žalovaný vydal, v tomto žalovaný odkázal na písemné vyjádření k žalobě, kde podrobně vysvětluje, proč bylo vydáno opravné usnesení a z něho také zcela jednoznačně vyplývá, že se nemění původní výrok rozhodnutí, pouze se z něho podává, že je jednoznačné, že bylo rozhodováno pouze o překročení povolené rychlosti a v tomto směru přiložil i výpis z evidenční karty řidiče.

Zástupce žalobce pak uvedl, že pokud jde o fotografii vozidla na Záznamu o přestupku, z druhého vozidla na fotografii je vidět pouze malý kousek. Nejedná se o vozidlo policejní, ale podle zástupce žalobce o jiné vozidlo, jehož rychlost mohla být změřena a je přisuzována žalobci. Navrhoval, aby byl u soudu vyslechnut policista J. Jinak trval na tom, že správní řízení bylo zatíženo řadou vad, které uváděl v žalobě i ve svém pozdějším podání u minulého soudního jednání.

Posouzení věci Krajským soudem.

Žaloba není důvodná.

Podle § 72 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.”) žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

Podle § 71 odst. 2, věta druhá s.ř.s. žalobce může kdykoliv za řízení žalovní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.

Ze správního spisu se zjišťuje, že rozhodnutí žalovaného, které je napadáno správní žalobou, nabylo právní moci dne 16. 9. 2015 a žaloba byla podána ke Krajskému soudu v Brně dne 3. 10. 2015, tedy byla podána ve lhůtě, kterou stanoví soudní řád správní.

Tato žaloba obsahuje dva žalobní body. Jeden žalobní bod je ten, že nebyla uznána omluva zmocněnce žalobce JUDr. B. k třetímu nařízenému jednání před správním orgánem I. stupně, ač tato omluva dle zástupce žalobce byla řádná a včasná, a proto bylo žalobci upřeno právo na spravedlivý proces a druhá žalobní námitka je ta, že od počátku je patrné, že ve věci rozhodoval podjatý správní orgán, a že správní řízení nebylo vedeno správním a zákonným způsobem, neboť ve spise existovali dva Záznamy o přestupku, s rozdílným datem respektive hodinou spáchání přestupkového jednání u žalobce a k odstranění těchto rozporů měl být vyslechnut svědek praporčík J. J. a dále pak sdělil, že skutkový stav nebyl řádně zjištěn, neboť vyslechnutí policisté T. a B. vypovídali tak, že jejich výpovědi nejsou

věrohodné, naopak jsou zmatečné, mezi oběma hlídkami policie byla vzdálenost asi 700 metrů, byla mezi nimi nepřehledná pravotočivá zatáčka a rozpory ve výpovědích policistů nebyly vysvětleny, což má za následek, že bylo porušeno právo na spravedlivý proces.

Pokud jde o tuto druhou žalobní námitku, je z ní seznatelné, že žalobce má za to, že skutkový stav nebyl zjištěn náležitě, neboť výpovědi svědků – policistů jsou rozporuplné a nevěrohodné a jeden z policistů, který sepisoval záznam o přestupku a to policista J., nebyl vůbec vyslechnut.

Pokud zástupce žalobce pak vznesl písemně další námitky, respektive doplňoval žalobní body, a to podáním ze dne 22. 3. 2017, k těmto námitkám soud již přihlédnout nemohl s ohledem na ust. § 71 odst. 2, věta druhá s.ř.s., neboť rozšířit žalobu o další žalobní body je možno jen ve lhůtě pro podání žaloby, která v době podání rozšíření žalobních bodů již dávno uplynula.

K jednotlivým žalobním námitkám podaným v žalobě se pak soud vyjadřuje takto:

Z Úředního záznamu pořízeného Dopravním inspektorátem policie ČR Uh. Hradiště ze dne 23. 10. 2014 vyplývá, že dne 22. 10. 2014 na silnici I/50 v obci Starý Hrozenkov u domu č. p. 209, prováděla hlídka Dopravního inspektorátu Uh. Hradiště ve složení pprap. H., pprap. T. a nstržm. B. měření rychlosti projíždějících vozidel.

V 13:05 hod. projelo ve směru od státních hranic se republikou na Uh. Brod osobní vozidlo zn. Vozidlu byla na měřena rychlost 97 km/h v místě, kde je rychlost v obci stanovena na 50km/h, po toleranci radaru ± 3 km/h, rychlost 94 km/h. Tím řidič překročil povolenou rychlost o 44 km/h. Rychlost naměřená radarem Ramer 10 číslo snímku 4336, obsluha radaru pprap. T. Dále řidič tohoto vozidla předjížděl v blízkosti přechodu pro chodce.

Po změření vozidla pprap. T. předal tuto informaci radiostanicí a vozidlo předepsaným způsobem zastavil nstržm. B. v obci Starý Hrozenkov na autobusové zastávce u domu č. p. 136. Poté přistoupil k vozidlu a řidiče vyzval k předložení dokladů pro provoz a řízení vozidla. Bylo zjištěno, že vozidlo řídí: P. H. narozený (dále uvedeno bydliště i přechodná adresa). Řidiči nstržm. B. sdělil, že porušil ust. § 18 odst. 4, § 17 odst. 5 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1) písm. f) bod 2, § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb. Tím, že překročil maximální povolenou rychlost v obci o 44 km/h a předjížděl v případě, kdy je to zakázáno.

Vzhledem k závažnosti zjištěného přestupku hrozící vysokou sankcí, zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, byla uložena kauce dle § 125a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. ve výši 10.000 Kč. Řidiči byla poskytnuta součinnost a byl doprovázen k bankomatu v obci Uh. Brod k OD Tesco, kde si finanční hotovost vybral z bankomatu, a poté kauci uhradil.

Ve vozidle jel řidič a spolujezdkyně na místě vedle řidiče, a to J. H. narozená, další osoby ve vozidle se nenacházely. Zadní sedačky byly sklopené a v prostoru kufru a sklopených sedaček se nacházely jízdní kola.

Řidič byl následně poučen o dalším projednání výše uvedeného přestupku na MěÚ Uh. Brod. Pod tím podepsán pprap. M. H.

Pokud jde o Záznam o přestupku, vyplývá z něho, že na výstupní forografii z radaru je viditelné vozidlo reg. zn. Uvedeno, že naměřená rychlost je 97 km/h, směr – odjezd, datum 22. 10. 2014, 13:05:27, režim měření automatizovaný, limit místa – osobní 50km/h, číslo snímku z měřiče 4336, výrobní číslo měřícího zařízení 12/0029, zařízení nastavil D. T. Druh vozidla osobní.

Součástí tohoto Záznamu je i ověřovací list číslo 37/14, z něhož se zjišťuje, že měření bylo prováděno silničním radarovým rychloměrem RAMER 10C, výr. č. 12/0029, stanoveno, že rychloměr byl jako stanovené měřidlo ověřen a lze jej používat k měření rychlosti za dodržování Návodu k obsluze, datum zkoušky 5. 3. 2014, přičemž ověření platí jeden rok do 4. 3. 2015. Pokud jde o záznam o přestupku a výstupní fotografii, v levém rohu této fotografie je vidět kromě vozidla reg. zn. i malá část pravé strany, a to kolo a kousek přední části jiného vozidla.

MěÚ Uh. Brod, odbor správní oznámil zahájení přestupkového řízení žalobci a předvolal ho k nařízenému ústnímu jednání na den 10. 12. 2014 v 9:00 hod. do Uh. Brodu. Oznámení a předvolání k jednání obdržel žalobce 25. 11. 2014.

5. 12. 2014 obdržel MěÚ Uh. Brod., příslušná úřední osoba J. P. e-mailem omluvu z jednání, kterou zasílal za žalobce JUDr. J. B. a přiložil k ní kopii plné moci k zastupování včetně poukazu na vyšetření na den 10. 12. týkající se jeho osoby. V e-mailu žádal omluvu z termínu nařízeného jednání na den 10. 12. 2014 a žádost o nařízení nového jednání s tím, že přikládá plnou moc k zastupování a žádá o odročení termínu jednání na jiný termín, pro krátkou dobu termínu projednání přestupku. Žádal o sdělení nového termínu ve lhůtě 10 dnů předem.

Dne 9. 12. 2014 zasílá prostřednictvím pošty omluvu k nařízenému jednání na 10. 12. 2014 zástupce žalobce JUDr. J. B. a přikládá současně originál plné moci.

10. 12. se jednání nekonalo, omluva byla respektována.

10. 12. 2014 zasílá správní orgán zmocněnci žalobce JUDr. B. předvolání k dalšímu nařízenému jednání na den 6. 1. 2015 v 9:00 hod. do Uh. Brodu. Tuto předvolánku k jednání obdržel JUDr. B. dne 12. 12. 2014.

19. 12. 2014 zasílá prostřednictvím e-mailu pověřené úřední osobě správního orgánu I. stupně JUDr. B. omluvu z nařízeného jednání na 6. 1. 2015 a uvádí, že tento den se nemůže dostavit ze zdravotních důvodů, neboť u něho v loňském roce došlo k selhání ledvin a nyní se podrobuje dialyzační léčbě v nemocnici v Praze, a to v termínech úterý, čtvrtek a sobota vždy od 11:00 hod do 18:00 hod. Vzhledem k tomu, že předvolání je na den 6. 1. (úterý), nebude se moci v tento den dostavit a žádal z těchto důvodů o sdělení náhradního termínu jednání k projednání přestupku a dále žádal o shromáždění všech důkazních prostředků v dané věci, prokazujících spáchání přestupku MUDr. H., a to zejména Záznam radarového rychloměru zn. RAMER 10C v č. 12/0029, čím policista odůvodnil uložení kaucí ve výši 10.000 Kč, doklad o tom, že radar splňoval podmínky měření (datum poslední revize), fotografii případně záznam, že podezřelý ze spáchání přestupku při jízdě jiného účastníka silničního provozu předjížděl před řádně označeným přechodem pro chodce.

Pověřená úřední osoba žalobci sdělila, aby zvážil své další kroky k zastupování svého klienta vzhledem ke svému zdravotnímu stavu s tím, že tím je správním orgánem navrhováno a vycházeno vstříc v daném správním řízení jeho účastníku, zda by v dané věci nebylo snazší k urychlení správního řízení, pokud by se po telefonické či e-mailové domluvě přímo s pověřenou úřední osobou nedostavil mimo nařízené ústní jednání k provedení tohoto úkonu správního řízení. Nebude tak, jak uvedeno, docházet k již zbytečným průtahům správního řízení. V dané věci, jak uvedeno dále, se také naskýtá již otázka řešení věci v souladu s ust. § 74 odst. 1 přestupkového zákona. Uvedeno, že správní orgán očekává řádnou omluvu zmocněnce ke stanovenému termínu ústního jednání 6. 1. 2015.

JUDr. B. sděluje pak prostřednictvím e-mailu 6. 1. 2015 pověřené úřední osobě, že v důsledku svého současného onemocnění a dialýzám, na které dochází ve dnech úterý, čtvrtek a sobota, má problém dostavit se k tomuto řízení. To však neznamená, že v ostatní dny se dostavit nemůže. Předložil také lékařskou zprávu vystavenou dne 6. 1. 2015 dialyzačním střediskem Fakultní nemocnice Praha – Vinohrady, v níž uvedeno, že J. B. je pacient s chronickým selháním ledvin, odkázaný na hemodialyzační léčbu, je dialyzovaný 3x týdně v době 12:00 – 18:00 hod., v režimu úterý – čtvrtek – sobota.

Správní orgán pak nařídil další jednání na den 2. 2. 2015 v 10:00 hod. v Uh. Brodě, zmocněnec žalobce převzal předvolánku k nařízenému ústnímu jednání dne 9. 1. 2015.

27. 1. 2015 JUDr. B. zasílá pověřené úřední osobě J. P. prostřednictvím e-mailu omluvu z nařízeného jednání, v němž uvádí, že v důsledku svého onemocnění není v současné době sám schopen zvládnout jízdu ze svého bydliště do Uh. Brodu na určený termín jednání, tj. na den 2. 2. 2015 v 10:00 hod. Dále sdělil, že jeho syn, který ho k jednání vozidlem převáží, je v této době na zimní rekreaci v zahraničí. Požádal o změnu termínu nařízeného jednání na pozdější termín mimo dny úterý, čtvrtek a sobota.

28. 1. 2015 sděluje pověřená úřední osoba J. P. zmocněnci žalobce, že z předešlé nejen e-mailové komunikace je zřejmé, že je těžký diabetik s poruchami kardiovaskulárního systému se selháváním ledvin a podrobuje se dialyzační léčbě ve dnech úterý, čtvrtek a sobota od 11:00 hod do 18:00 hod. Sděluje, že i z tohoto důvodu bylo ze strany správního orgánu maximálně vyjito vstříc zmocněnci se stanovením termínu ústního jednání mimo jeho léčebný režim s návrhem na provedení ústního jednání mimo pevně stanovené datum ústního jednání, a to z důvodu, aby jmenovaný dostal svého závazku vůči obviněnému při zastoupení ve správním řízení. Již od data 9. 1. 2015, jak uvedeno, ví zmocněnec o nařízeném ústním jednání na den 2. 2. 2015, které je již třetí v pořadí, proto by očekával jistou spolupráci ze strany jeho osoby k úspěšnému provedení tohoto úkonu ve správním řízení, které je uvedeným úřadem vedeno od data 25. 11. 2014. Z daného je patrné, že od převzetí právního zastoupení 25. 11. 2014 je zmocněnci jistě známá také vzdálenost úřadu od jeho působíště a vzhledem k dosavadnímu průběhu správního řízení se stanovením v pořadí již třetího termínu ústního jednání, nemůže být tvrzení o zimní rekreaci jeho syna v zahraničí, který ho na jednání vozí, relevantním důvodem pro zrušení nebo přeložení nařízeného ústního jednání.

30. 1. 2015 byla doručena MěÚ Uh. Brod poštou (zasíláno 28. 1.) žádost o změnu termínu k projednání přestupku žalobce, v níž uvedeno, že v dané věci zaslal jmenovaný potvrzení z nemocnice Královské Vinohrady, že je jmenovaný těžký diabetik s poruchami kardiovaskulárního systému se selháváním ledvin a podrobuje se dialyzační léčbě ve dnech

úterý, čtvrtek a sobota od 11:00 hod. do 18:00 hod. V důsledku svého onemocnění, jak uvedeno, není schopen v současné době sám zvládnout jízdu ze svého bydliště do Uh. Brodu na určený termín jednání, tj. na den 2. 2. 2015 v 10:00 hod. Syn jmenovaného, který ho k jednání vozidlem převáží, je v této době na zimní rekreaci v zahraničí, z těchto důvodů požadoval zmocněnec žalobce změnu nařízeného jednání na pozdější termín mimo dny úterý, čtvrtek a sobota.

1. 2. 2015 zasílá JUDr. B. námitku podjatosti na osobu J. P., a z textu vyplývá, že s ohledem na reakci jmenovaného na omluvu z jednání pokládá J. P. za podjatou osobu, která by měla být vyloučena z projednání věci dle § 14 zákona č. 500/2004 Sb.

2. 2. 2015 se k námitce podjatosti vyjadřuje oprávněná úřední osoba J. P., kdy uvádí, že není v žádném příbuzenském či jiném vztahu k možným svědkům události ani k dalším účastníkům správního řízení a rovněž tak nemá jakýkoliv jiný zájem, než zákonný, na výsledku správního řízení.

2. 2. 2015 vydal MěÚ Uh. Brod, odbor správní, vedoucí tohoto odboru usnesení, dle něhož dle § 14 odst. 2 správního řádu není J. P. – referent odboru správního Městského úřadu Uh. Brod vyloučen z řízení ve věci správního řízení pod č. j. OS-D/4641/14 vedeného odborem správním MěÚ Uh. Brod o přestupku Prof. MUDr. P. H. CSc.

2. 2. 2015 MěÚ Uh. Brod jednal o přestupku žalobce, kdy bylo konstatováno, jakého přestupkového jednání se měl žalobce dopustit, byly shrnuty výsledky dosavadního šetření a byl proveden důkaz čtením jednotlivých listů přestupkového spisu Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Zlínského kraje, Územní odbor Uh. Hradiště, Dopravní inspektorát, č. j. KRPZ-115277-8/PŘ-2014/151106, při čemž jednotlivé listy z policejního spisu byly vyjmenovány.

Dále bylo konstatováno, že zmocněnec žalobce J. B. byl písemností ze dne 8. 1. 2015 řádně předvolán k ústnímu jednání, které bylo nařízeno na 2. 2. 2015. Písemnost s předvoláním si JUDr. B. osobně převzal již dne 9. 1. 2015, což je zřejmé z jím podepsané dodejky určené do vlastních rukou. K ústnímu jednání se obviněný ani jeho zmocněnec nedostavili. Uvedeno dále, že vzhledem k tomu, že MUDr. H. se k ústnímu jednání ve stanovené době bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu nedostavil a dále vzhledem k tomu, že se k ústnímu jednání ve stanovené době nedostavil ani zmocněnec obviněného JUDr. J. B., kdy jeho písemná omluva ze dne 27. 1. 2015 nebyla vyhodnocena jako náležitá (nemožnost dostavení se k již třetímu nařízenému termínu ústního jednání z důvodu syna zmocněnce na zahraniční dovolené, který jej na jednání vozí), byla přestupková věc MUDr. H. projednána v souladu s ust. § 74 odst. 1 přestupkového zákona v jeho nepřítomnosti. Dále se konstatuje, že následně bude ve věci i rozhodnuto.

5. 2. 2015 (vypraveno 6. 2. 2015) vydal MěÚ Uh. Brod pod č. j. OS-D/4641/18/14/Po rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným ve výrokové části 1. tím, že dne 22. 10. kolem 13:05 hod. na komunikaci I/50, v obci Starý Hrozenkov, u areálu „Kopaničářských slavností“, v místě souřadnice GPS 17°52'48.444 "E východní délky a 48°57'33.006" N severní šířky, ve směru jízdy na obec Uherský Brod řídil motorové vozidlo zn. VW Golf r. z. ... nedovolenou rychlostí jízdy, neboť policistou Dopravního inspektorátu policie ČR Uh. Hradiště, pomocí silničního radarového rychloměru zn. RAMER 10C, v. č. 12/0029 bylo zjištěno překročení nejvyšší povolené rychlosti jízdy v obci, byla mu naměřena rychlost jízdy 97 km/hod. v

místech, jde je povolena maximální rychlost jízdy 50 km/hod. Při zvážení tolerance měřícího zařízení ± 3 km/hod., mu byla jako skutečná rychlost jízdy naměřena rychlost 94 km/hod, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci nejméně o 44 km/h, tedy porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

Ve výrokové části označené 2. pak uvedeno, že žalobce je vinen, že dne 22. 10. 2014 kolem 13:05 hod. na komunikaci I/50, v obci Starý Hrozenkov, v areálu „Kopaničářských slavností“, v místě souřadnice GPS 17°52'48.444 "E východní délky a 48°57'33.006" N severní šířky, ve směru jízdy na obec Uherský Brod, řídil motorové vozidlo zn., kdy na uvedeném místě předjížděl jiného účastníka silničního provozu, a tov místě bezprostředně před řádně, dopravními značkami, vyznačeným přechodem pro chodce, tedy porušil ust. § 17 odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil:

ad 1) přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu,
ad 2) přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písmena f) bod 7 zákona o silničním provozu,

a za to se mu ukládá

- podle ust. § 125c odst. 4 písm. d) zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 11 odst. 1 písm. b) přestupkového zákona pokuta ve výši 10.000 Kč a dle ust. § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu s odkazem k ust. § 11 odst. 1 písm. c) a ust. § 14 odst. 1 přestupkového zákona zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí

a dále byl zavázán k povinnosti nahradit náklady přestupkového řízení ve výši 1.000 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včas odvolání, kde namítal zejména, že nesouhlasí s tím, že nebyla uznána jeho omluva z nařízeného jednání na den 2. 2. 2015 v 10:00 hod. z důvodu zdravotního stavu.

2. 3. 2015 zasílá MěÚ Uh. Brod, spisový materiál spolu s odvoláním žalovanému, který ho obdržel 4. 3. 2015, žalovanému.

Zmocněnec žalobce pak podal také odvolání proti rozhodnutí o neuznání podjaté úřední osoby J. P. 18. 3. 2015 se zmocněnec žalobce se dostavil na Krajský úřad Zlínského kraje k nahlížení do spisu, vyjádřil se tak, že vozidlo v době přestupku obviněný neřídil, řídila ho nějaká osoba blízká a není podstatné, jestli ji zná. Spisový materiál, jak uvedl, neobsahuje důkaz, že vozidlo v době spáchání přestupku řídil žalobce. Kde se v tu dobu žalobce nacházel, neví, v každém případě se vyjádřil, že on vozidlo neřídil. Dále pak uvedl, že na oznámení přestupku je rozpor v časových údajích, kdy v oznámení doručeném správnímu orgánu dne 24. 10. 2014 je uveden čas spáchání přestupku 10:23 hod., zatímco na záznamu o přestupku – snímku z radarového rychloměru je čas 13:05 hod. JUDr. B. vyžadoval předložení důkazu o tom, že přestupek spáchal jeho klient, což správní orgán neučinil. Na jeho žádost mu byly ofoceny písemnosti ze spisového materiálu, které sám označil. Dále uvedl, že správní orgán nezákonně neuznal omluvu JUDr. B., když jeho syn, který jej do Uh. Brodu mohl dovézt, byl v zahraničí. Správní orgán omluvu neakceptoval i přes to, že byla doručena lékařská zpráva o zdravotním stavu zmocněnce, z níž vyplynulo, že 2. 2. 2015 nebyl schopen ze zdravotních důvodů zvládnout jízdu sám do Uh. Brodu.

26. 3. 2015 žalovaný vydal Usnesení, kdy rozhodl tak, že podle ust. § 13 odst. 1 správního řádu se žádá Městský úřad Uh. Brod., odbor správní – přestupkový (dále jen dožádaný správní orgán) o provedení následujících úkonů:

- výslech policisty pprap. T. (člen policejní hlídky měřící rychlost) a nstržm. B. (člen policejní hlídky stavící vozidlo přestupce v obci Starý Hrozenkov) z důvodu, že obviněný podal proti rozhodnutí dožádaného správního orgánu odvolání, a v rozhodnutí o odvolání je třeba se s odvolacími námitkami obviněného náležitě vypořádat.

Poté MěÚ Uh. Brod, odbor správní dne 2. 4. 2014 vypravil předvolání k ústnímu jednání nařízenému na pondělí dne 27. 4. 2015 v 9:00 hod. hod. JUDr. J. B. do Uherského Brodu a současně i žalobci. Téhož dne předvolal MěÚ Uh. Brod na pondělí 27. 4. 2015 v 10:00 hod. K výslechu i nstržm. B. a na stejnou dobu i pprap. T.

13. 4. 2015 bylo doručeno MěÚ Uh. Brod (zasíláno 10. 4.) ze strany zmocněnce žalobce podání do spisu, kde zmocněnec poukazoval na dva termíny spáchání přestupku, tedy dva různé časy, které jsou ve spise uvedeny, dále poukázal na to, že na forografii je viditelný pravý přední blatník stojícího vozidla, jež tvoří překážku v silničním provozu, kterou musel podezřelý z přestupku objíždět, zřejmě se jedná o policejní vozidlo, a dále, že podezřelý z přestupku uvedl, že v době přestupku vozidlo neřídil on, ale osoba jemu blízká. Uvedl, že vzhledem k tomu, že fotografie z místa přestupku nedokládá, kdo vozidlo řídil a mezi místem přestupku a místem zastavení vozidla je vzdálenost asi 600 m, nelze tvrdit, že vozidlo řídil žalobce, protože v tomto úseku mohlo dojít k vystoupení osoby, která řídila v době spáchání přestupku. Při projednání přestupku žalobce požadoval předložení důkazu, že vozidlo bylo řízeno žalobcem, neboť žalobce s přestupkem nesouhlasí.

27. 4. 2015 MěÚ Uh. Brod provedl výslech požadovaných svědků pprap. D. T. a nstržm. L. B., kdy výslechu obou svědků byl osobně přítomen zmocněnec žalobce JUDr. J. B. Svědek T. uvedl, že dne 22. 10. 2014 kolem 13:05 hod. na komunikaci I/50, v obci Starý Hrozenkov, měl službu společně s pprap. H. a nstržm. B. Svědek v tuto dobu prováděl měření rychlosti vozidel ve vozidle v civilním provedení a kolegové s autem měřená vozidla zastavovali a řešili přestupky s těmito zastavenými řidiči. Svědek s vozidlem stál u areálu, kde se pořádají „Kopaničářské slavnosti“, u autobusové zastávky v místech, kde se nachází odbočka na obec Vyškov. Vozidlo měl otočeno do centra obce Starý Hrozenkov a měřil v oblasti přechodu pro chodce. Kolegové s vozidlem Škoda Octavia se nacházeli za pravotočivou zatáčkou na autobusové zastávce. V tomto konkrétním případě jelo vozidlo a toto začalo předjíždět protisměrným pruhem, kdy byl zachycen radarem a toto svědek vysílačkou udával hlídce, která zastavovala, s uvedením typu vozidla, barvy vozidla, registrační značky a toto ještě jednou zopakoval a následně mu kolega vysílačkou oznámil, že toto vozidlo již přijíždí a zastavují jej. U samotného řešení přestupku řidiče ze začátku nebyl a přijel až po skončení měření a potom doprovázel řidiče s kolegy do Uh. Brodu k výběru finanční hotovosti na kauci. Co se týká přestupkového jednání řidiče a ukládání kauce, řešil to kolega H. Ten s řidičem u OD Tesco v Uh. Brodě věc dořešil a vrátili se zpět do Starého Hrozenkova vykonávat činnost, kterou započali. Na dotaz správního orgánu pak svědek uvedl, že také hlídka, která vozidla stavěla, dala svědkovi zpětnou vazbu o zastavení předmětného řidiče. Na dotaz, kde se nacházel v době měření, a kde likvidační hlídka, a jak jsou tato místa od sebe vzdálena, svědek uvedl, že tato místa jsou od sebe vzdálena asi 700 metrů, z jednoho konce na druhý není vidět, neboť se toto nenachází v rovném úseku, mezi místy je pravotočivá zatáčka, na hlídku likvidace nevidí. Chvíli vidí na vozidlo, ale pak se mu

v zatáčce ztratí. Dále pak svědek zopakoval, že on byl za radarem a nstržm. B. a pprap. H. prováděli likvidaci přestupků. Na dotaz, zda může vysvětlit, že v jednom oznámení přestupku je čas přestupku 10:23 hod. a v druhém oznámení přestupku je čas 13:05 hod., svědek uvedl, že on oznámení přestupku neseписoval, a ani jej neviděl. Dále na dotaz, zda v obci Starý Hrozenkov je několik dopravních značení týkající se rychlosti jízdy, uvedl, že první značka je na začátku obce na 50 km/hod., potom za křižovatkou na obec Vyškovec je dopravní značka upravující rychlost 70 km/hod. a ta končí v místech, kde začíná zastavěná část. Značení si vždy projíždí policisté před prováděním své činnosti, tedy zjišťují, zda je toto v pořádku. Dále na dotaz, co znamená na fotografii z radaru hodnota 50, 70 v levém okraji snímku, uvedl, že 50 znamená povolená rychlost jízdy a 70 znamená nastavená tolerance, do které radarové zařízení řidiče nezměří a nevyfotí. Na dotaz, zda je teoreticky možné, aby na uvedené vzdálenosti od místa změření do místa likvidace, tedy v těchto 700 metrech, z měřeného vozidla někdo vystoupil, svědek uvedl, že v tomto případě to možné nebylo, vzhledem k času, kdy byl řidič změřen, a kdy byl zastaven. Svědek kolegovi dal údaje od vozidla a po chvíli dostal zpětnou informaci o tom, že vozidlo zastavují. Kdyby bylo nějaké zdržení, kdyby svědek nedostával informaci o zastavení řidiče, tak by okamžitě za tímto vozidlem vyjel. To se však nestalo, řidič byl zastaven. Na dotaz, kolik uplynulo času mezi změřením vozidla a jeho zastavením, svědek uvedl, že čas nestopoval, ani nepočítal, ale podal údaje hlídce likvidace o vozidle, typu vozidla, barvě vozidla, značce, toto zopakoval a po tomto zopakování údajů dostal informaci o tom, že řidiče tohoto vozidla zastavují. Na dotaz, zda v době změření viděl do kabiny vozidla, kolik se ve vozidle nacházelo osob, uvedl, že neviděl, viděl pouze záď vozidla. Na dotaz, proč nebylo prováděno měření rychlosti na čelní část vozidla, aby bylo patrné, kdo vozidlo řídil, svědek uvedl, že radar umožňuje měření rychlosti, a to jak příjezd, tak i odjezd a z taktického hlediska bylo měření uvedeného dne prováděno tímto způsobem. Dále svědek na dotaz, že na snímku je vidět přední část nějakého vozidla, zda se k tomu může vyjádřit, ten odpověděl, že se jednalo o předjížděné vozidlo. Na dotaz, kde se s policejním vozidlem Passat nacházel on, svědek uvedl, že se nacházel mimo komunikaci, na rozšířené krajnici. Na dotaz, jakou jeho rychlostí předjížděné vozidlo, svědek uvedl, že na to se už nezaměřil, tedy tuto rychlost neví. Na dotaz, zda toto vozidlo mohlo tvořit překážku silničního provozu, uvedl, že nemohlo, jelikož toto vozidlo bylo v pohybu.

Téhož dne byl vyslechnut před správním orgánem jako svědek také nstržm. L. B., výslechu byl rovněž přítomen zmocněnec žalobce JUDr. B.

Svědek uvedl, že dne 22. 10. 2014 kolem 13:05 hod. na komunikaci I/50, v obci Starý Hrozenkov, se nacházel společně s kolegy pprap. T. a pprap. H. Účelem jejich služby bylo měření rychlosti jízdy vozidel jedoucích směrem od ... do ČR. Kolega T. byl ve vozidle, tedy on prováděl měření rychlosti, nacházel se s tímto vozidlem u místního rybníku a na druhé straně je nějaký areál, kde probíhají kulturní akce. Svědek se nacházel s kolegou u autobusové zastávky v druhém vozidle policie. Následně v danou dobu jim kolega T. nahlásil rychlost vozidla, typ a registrační značku, kdy při takové rychlosti se většinou hlásí tyto údaje dvakrát. Již si nepamatuje, jaké údaje byly nahlášeny, ale po druhém hlášení a poté, kdy svědek vyšel ze služebního vozidla, měl toto vozidlo již v dohledu a toto vozidlo také zastavil. Již si nepamatuje, jaké vozidlo to bylo, ví, že se jednalo o osobní motorové vozidlo a rozhodně se jednalo o vozidlo, které jim nahlásil kolega T. Byla provedena kontrola řidiče, řidič předložil všechny potřebné doklady pro řízení a provoz vozidla a jestli si dobře pamatuje, ve vozidle se nacházela spolujezdkyně. Byla provedena lustrace obou osob, dechová zkouška řidiče, kdy toto prováděl svědek a kolega H. s řidičem projednával

přestupek. Již si toho moc nepamatuje, ale ví, že společně s řidičem následně přejížděli k bankomatu do Uh. Brodu k OD Tesco. Zde byla věc řešena a po jejím vyřešení se vrátili zpět vykonávat činnost do obce Starý Hrozenkov. Na dotazy pak uvedl, že kolega T. dává znamení o řidiči vozidla radiostanicí na uzavřeném kanále. Na dotaz, zda svědek či kolega H. nějakým způsobem dávali znamení kolegovi T., že vozidlo zastavili, svědek uvedl, že o tom neví, většinou to dává ten, kdo zůstal ve vozidle, svědek dané vozidlo zastavoval. Na dotaz, zda se dá odhadnout doba, kdy dostali vysílačkou znamení o přestupku řidiče od kolegy T. do chvíle zastavení vozidla, svědek uvedl, že odhadem to bylo 10 – 15 vteřin. Dále sdělil, že mezi nimi a kolegou T., který prováděl měření, byla vzdálenost asi 300 – 350 metrů. Podstatu přestupku sděloval řidiči zastaveného vozidla kolega H., co na to říkal řidič, neví. Na dotaz, zda se něčím tato silniční kontrola vymykala, uvedl, že ne. Dále pak na dotaz, zda je možný omyl v řidiči vozidla VW Golf, u kterého byl zjištěn projednávaný přestupek, a který byl následně zastaven v místě likvidace přestupku, sdělil, že to možné není. Dále uvedl, že není možné, aby řidič kontrolovaného vozidla zastavil od místa zjištění přestupku k místu likvidace přestupku. Uvedl, že slouží u Policie ČR 7 let, u Dopravního inspektorátu v Uh. Hradišti pracuje 1 a půl roku.

Svědek pak uvedl, že on oznámení přestupku neseptisoval, sdělil, že si již blíže nepamatuje, kdy přesně k přestupkovému jednání mělo dojít, přesně to neví, ví, že to bylo v denní době, domnívá se, že měl tehdy ranní službu, která je od 6:00 h. do 14:30 h. Na dotaz, zda může vysvětlit, že v jednom oznámení přestupku je čas přestupku 10:23 hod. a v druhém oznámení přestupku je čas 13:05 hod. svědek uvedl, že on toto neseptisoval. Dále pak na dotaz ohledně značení v obci sdělil, že první značka je na začátku obce na 50 km/h, potom v zatáčce, kde je rybník, je dopravní značka upravující rychlost na 70 km/hod a ta končí v místech, kde je odbočka ke hřbitovu, neví, jestli je to před ní nebo za ní.

Dále pak uvedl na dotaz, že mezi měřením vozidla a likvidací není rovný úsek, jedná se tam o pravotočivou zatáčku, na kolegu, který provádí měření, není vidět. Sdělil pak, že on byl členem likvidační hlídky, on sám měření neprováděl ani neprovádí obecně. Dále pak ten dotaz, zda viděl, že vozidlo řídil žalobce, uvedl, že když přijíždělo vozidlo k němu, toto viděl. Na dotaz, zda je teoreticky možné, aby na uvedené vzdálenosti od místa změření do místa likvidace, tj. 300 – 350 metrů, z tohoto vozidla někdo vystoupil, uvedl, že to není možné, nedokáže přesně odhadnout čas mezi změřením vozidla a místem, kde byl řidič zastaven, bylo to však asi 15 sekund, dále na dotaz, zda viděl v době zastavování do kabiny vozidla a kolik se ve vozidle nacházelo osob, uvedl, že bylo vidět na přední sedadla a nacházeli se tam muž a žena, vozidlo řídil muž a žena seděla na místě spolujezdce. Dále na dotaz, zda je obvyklé, že měření rychlosti je prováděno způsobem, který byl proveden, proč nebylo prováděno měření rychlosti na čelo vozidel, aby bylo patrné, kdo vozidlo řídí, svědek uvedl, že měření rychlosti jízdy se provádí podle situace, toto měření bylo prováděno dle rozhodnutí kolegy T. Dále ke sdělení, že na snímku je vidět přední část nějakého vozidla, zda se k tomu nějak může vyjádřit, svědek uvedl, že se nemůže vyjádřit, zřejmě ale půjde o vozidlo, které bylo předjížděno. Jakou jelo rychlostí předjížděné vozidlo, na tento dotaz uvedl, že neví. Dále zda toto vozidlo mohlo tvořit překážku silničního provozu, uvedl, že neví, v danou chvíli na tomto místě nebyl.

Poté zmocněnci žalobce byla dána možnost k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí dle § 36 odst. 3 a § 38 odst. 1 správní řád.

Podáním ze dne 4. 5. 2015 pak zmocněnec žalobce sdělil, že z výpovědí slyšených svědků – policistů vyplývá, že žádný ze záznamů policie nesepisovali, a proto se k nim nemohou vyjádřit. Mezi oběma hlídkami byla vzdálenost asi 700 m a jeden druhého neviděl, neboť byla mezi nimi pravotočivá zatáčka. Zastavení vozidla ... a vystoupení osob z vozidla vyloučili pro krátký časový úsek asi 10 – 15 vteřin. V obci Starý Hrozenkov je omezena rychlost na 50 km/hod. a 70 km/hod., údaje sdělené policisty k možnému zastavení vozidla a časové vzdálenosti jsou však nevěrohodné, neboť při rychlosti 74 km/hod. vozidlo může ujet vzdálenost 700 m za 46 – 70 vteřin a ne jak uvádí policisté 10 – 15 vteřin. Tím se jeví jejich výpovědi jako nevěrohodné.

Správním orgánem také nebyly odstraněny rozpory v oznámení o dopravním přestupku v časových údajích 22. 10. 2014 v 10:23 hod. a 22. 10. 2014 v 13:05 hod. Tuto skutečnost by měl vysvětlit prap. J. J., autor záznamu o přestupku, který nebyl vyslechnut. Bez dořešení a odstranění těchto rozporů je celé řízení zmatečné a nevěrohodné, neboť nepřehlednost úseků, vzdálenost hlídek policie 700 metrů časově umožňuje vystoupení další osoby z vozidla. Do odstranění rozporů správního spisu pak nelze tvrdit, že vozidlo ... bylo řízeno žalobcem, jak doposud trvdila policie bez předložení důkazů. Uvedl, že správní řízení by se mělo odložit, neboť je prokázáno, že přestupků se nedopustil žalobce.

Dne 14. 9. bylo pak vydáno správním orgánem rozhodnutí, které je předmětem tohoto soudního přezkumu, a kdy výrok tohoto rozhodnutí byl již soudem v odůvodnění uvedeno rozsudku citován.

K jednotlivým žalobním námitkám, a to týkající se třetí omluvy zmocněnce žalobce k nařízenému jednání na den 2. 2. 2015, kdy zmocněnec se k jednání nedostavil a bylo jednáno v jeho nepřítomnosti soud uvádí následující:

Podle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, o přestupku koná správní orgán v I. stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Pokud jde o nařízené jednání na den 2. 2. 2015 k tomuto jednání byl zmocněnec žalobce řádně předvolán, když předvolání k ústnímu jednání osobně převzal dne 9. 1. 2015.

Žalobce se však omluvil prostřednictvím e-mailu až dne 27. 1. 2015, a to z důvodu, že je těžký diabetik s poruchami kardiovaskulárního systému se selháváním ledvin a podrobuje se dialyzační léčbě ve dnech úterý, čtvrtek a sobota, v důsledku svého onemocnění není v současné době sám schopen zvládnout jízdu ze svého bydliště do Uh. Brodu na určený termín jednání, tj. na den 2. 2. 2015 v 10:00 hod. Jeho syn, který ho k jednání vozidlem převáží, je v této době na zimní rekreaci v zahraničí.

Na tuto omluvu následující den reagovala ověřená úřední osoba J. P., kdy sděloval, že již z předešlé, a to nejen e-mailové komunikace, je zřejmé, že je těžký diabetik s poruchami kardiovaskulárního systému se selháváním ledvin a podrobuje se dialyzační léčbě ve dnech, které uváděl. Sdělil, že správní orgán vycházel zmocněnci maximálně vstříc se stanovením termínu ústního jednání mimo jeho léčebný režim s návrhem na provedení jednání mimo pevně stanovené datum ústního jednání. Dále sděloval, že již od 9. 1. 2015 ví o nařízeném jednání na den 2. 2. 2015, které je již třetí v pořadí s tím, že správní řízení je uvedeným

úřadem vedeno od data 25. 11. 2014. Dále sdělil, že je mu zajisté známa vzdálenost uvedeného úřadu od jeho bydliště a vzhledem ke stanovenému v pořadí již třetímu termínu ústního jednání, nemůže být tvrzení o zimní rekreaci syna žalobce v zahraničí, který ho na jednání vozí, relevantním důvodem pro zrušení nebo přeložení nařízeného ústního jednání.

Žalobce pak zasílal omluvu ze stejných důvodů i písemně, tu obdržel MěÚ Uh. Brod dne 30. 1. 2015.

2. 2. 2015 správní orgán ve věci přestupků žalobce jednal.

Soud zde uvádí, že je stejného názoru jako správní orgán I. stupně i žalovaný, že v žádném případě ze strany správního orgánu I. stupně nebyl porušen zákon, a to ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, a že bylo zcela na místě, aby správní orgán přestupky žalobce projednal bez přítomnosti jeho zmocněnce, který byl upozorněn, že omluva na den 2. 2. 2015 není důvodná.

Soud na tomto místě uvádí, že žalobní námitka týkající se neuznání omluvy zmocněnce žalobce na jednání dne 2. 2. 2015 důvodná není a soud, shodně se žalovaným zaujímá stanovisko, že v žádném případě nebylo ze strany správního orgánu porušeno ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích.

Soud je téhož názoru, jako žalovaný, že správní orgán I. stupně zmocněnci žalobce vycházel maximálně vstříc, když respektoval jeho předchozí dvě omluvy z nařízeného jednání s ohledem na jeho zdravotní stav.

Jiná pak byla situace, a to je zcela v pořádku, v případě třetí omluvy žalobce. Zmocněnec žalobce, tak jak bylo uvedeno, dostal předvolání k jednání řádně a včas, omluvu prostřednictvím e-mailu zaslal až téměř za 3 týdny od té doby, kdy předvolání k jednání obdržel a v podstatě sdělil, že jeho zdravotní problémy přetrvávají a jeho syn, který ho k jednání vozí, je na zahraniční dovolené.

Správní orgán jednání 2. 2. 2015 nařídil na den, kdy žalobce nepodstupoval dialyzační léčbu, nařídil ho tedy na pondělí, takže přání zmocněnce žalobce respektoval. Zmocněnec žalobce však od počátku věděl, že má závažnější zdravotní problémy, věděl o tom, že z místa jeho bydliště do Uh. Brodu je vzdálenost asi 270 km, a že se nebude moci v uvedeném období v žádném případě sám do místa projednávání přestupku dostavit. Zmocněnec žalobce sdělil teprve 5 dnů před jednáním tu skutečnost, že se nebude moci k jednání dostavit, nemá ho tam kdo dovézt, neboť jeho syn je na zahraniční dovolené.

Skutečnost, že syn žalobce je na zahraniční dovolené však nebyla žádným způsobem správnímu orgánu doložena, což je podmínkou řádné a náležité omluvy.

Soud má však za to, že pokud zmocněnec žalobce věděl, že chce žalobce zastupovat ve správním řízení, věděl, že má v uvedeném období závažné zdravotní problémy a věděl, že vzdálenost jeho bydliště do Uh. Brodu je velká, měl si v takovéto situaci, kdy se jednalo již o třetí omluvu, zařídit odvoz jinou osobou než svým synem, když tento nemohl a zmocněnec to věděl.

Je na každém účastníku řízení, jaké zastoupení, tedy jakou osobu za zástupce si zvolí a žalobce s ohledem na zdravotní stav svého zmocněnce v uvedené době a vzdálenost jeho bydliště do Uh. Brodu podstupoval riziko, že se zastoupením mohou být problémy.

Tuto žalobní námitku tedy soud uzavírá tak, jak uvedl, že důvodná není. Bylo na místě, že správní orgán omluvu z nařízeného jednání na den 2. 2. 2015 neuznal, neboť nebyla ani řádná ani včasná a ve věci jednal.

Soud se také ztotožňuje se stanoviskem žalovaného v tom, že žalobce, resp. jeho zmocněnec nebyl v ničem zkrácen na svých právech, neboť s podklady založenými ve správním spise byl seznámen dne 18. 3. 2015 a navíc byl také řádně předvolán k výslechu svědků policistů B. a T., tohoto výslechu se také zúčastnil, takže svědkům u tohoto výslechu mohl klást otázky.

Pokud pak jde o druhou žalobní námitku týkající se zjištění skutečného stavu ve věci, zmocněnec žalobce měl za to, že skutkový stav nebyl náležitě zjištěn, neboť z výslechu policistů T. a B. bylo zjištěno, že záznam o přestupku nesepisovali, nemohli se proto k němu vyjádřit, navíc mezi oběma hlídkami policie byla vzdálenost asi 700 metrů a byla mezi nimi nepřehledná pravotočivá zatáčka.

Navíc pak ve spise se nachází oznámení o přestupku, kdy v jednom případě je uveden čas spáchání přestupku 10:23 hod., nikoliv 13:05 hod., když v jednom případě oznamoval spáchání přestupku policista J. J., který nebyl ani členem policejní hlídky, která měla přestupkové jednání zjistit.

Soud nesouhlasí s tím, že by nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak má na mysli ust. § 3 správního řádu.

Soud stejně jako správní orgán dospěl k závěru, že bylo najisto postaveno a zjištěno, že přestupkového jednání dne 22. 10. 2014 ve 13:05 hod., a to přestupkového jednání spočívající v překročení rychlosti, se dopustil právě žalobce.

Tyto skutečnosti vyplývají nejenom z Oznámení přestupku, kdy přestupkové jednání ze strany policie je oznamováno správnímu orgánu, MěÚ Uh. Brod, zpracované J. J., dále ze Záznamu o přestupku, kdy z výstupní fotografie z radaru, na níž je zachyceno vozidlo žalobce a naměřená rychlost 97 km/h v části obce, kde je maximální dovolená rychlost 50 km/h a z výslechu slyšených svědků – policistů.

Z ověřovacího listu, který je rovněž součástí policejního spisu, vyplývá, že bylo měřeno měřicím zařízením, a to silničním radarovým rychloměrem Ramer 10C, který byl řádně ověřen, byl tedy platný a v pořádku, stejné skutečnosti pak vyplývají z Úředního záznamu policie sepsané policistou M. H., který byl členem policejní hlídky, která přestupkové jednání žalobce zjistila.

Soud zde uvádí, že ze všech podkladů, které jsou součástí policejního spisu, a to Oznámení přestupku, Záznamu o přestupku i Úředního záznamu je jednoznačné, že přestupkového jednání, překročení povolené rychlosti, se žalobce dopustil 22. 10. 2014 v čase 13:05 hod., což vyplývá ze všech citovaných podkladů, takže nemůže být sebemenšího sporu

o tom, kdy (tedy v jakém čase) k překročení rychlosti ze strany žalobce v obci Starý Hrozenkov došlo.

Pokud jde o výpovědi slyšených policistů T. a B., jedná se o členy policejní hlídky, když policista T. nastavoval měřicí zařízení a rychlost měřil a oznamoval druhé policejní hlídce ve složení policistů B. a H., které vozidlo, tedy osobní motorové vozidlo, jaké barvy, jaké registrační značky rychlost překročilo, při čemž tato druhá policejní hlídka, tedy hlídka likvidační, žalobcovo vozidlo stavěla a kontrolovala, při čemž bylo zjištěno, že policista T. po zjištění přestupkového jednání okamžitě tuto skutečnost oznamoval likvidační hlídce, která potvrdila, že k nim uvedené vozidlo přijíždí. Není tedy pochyb, které vozidlo bylo kontrolováno, tedy kterému vozidlu byla měřena rychlost, a že se jednalo o totožné vozidlo, s nímž pak likvidační hlídka, resp. s jeho řidičem přestupek projednávala.

Je také nepochybné, že v uvedeném místě měření byla předepsána maximální rychlost vozidla 50 km/h, a že naměřená rychlost byla 97 km/h, u odpočtu možné odchylky ± 3 km, se tedy jednalo o překročení rychlosti o 44 km. Na záznamu o přestupku z výstupní fotografie je zcela jednoznačně viditelná registrační značka vozidla, tedy že se jedná o vozidlo

Zmocněnec žalobce poukazuje na to, že mezi vozidlem, které měřilo rychlost jízdy vozidla žalobce a mezi hlídkou likvidační byla vzdálenost asi 700 metrů, což vyplývá také z výpovědi policisty T., a že mezi hlídkou, která měřila rychlost a hlídkou likvidační, není v uvedených 700 metrech rovný úsek, ale že se jedná o úsek, kde je zatáčka, když policista, který provádí měření, nevidí po celých 700 metrů projíždějící vozidlo k hlídce likvidační.

Zmocněnec žalobce tento argument uváděl z toho důvodu, že sděloval, že přestupkového jednání se vůbec nemohl dopustit žalobce, neboť on v uvedeném úseku, kdy došlo ke změření rychlosti jeho vozidla, toto vozidlo neřídil.

Soud se však s tímto stanoviskem neztotožňuje, dospěl ke zcela jednoznačnému závěru, že rychlost v obci Starý Hrozenkov překročil žalobce jako řidič vozidla rg, a že tato skutečnost je nepochybně zjištěna.

Jak policista T., tak policista B., shodně uvedli, že nemohlo dojít během uvedeného úseku asi 700 metrů k zastavení vozidla uvedené registrační značky a k výměně řidičů, neboť toto by museli policisté zaregistrovat. Policisté z likvidační hlídky, jak uvedl svědek B., viděli za asi 10 – 15 sekund od nahlášení změřené rychlosti policistou T. přijíždět uvedené vozidlo k likvidační hlídce. V tomto časovém úseku by nemohlo dojít k zastavení vozidla a k výměně řidiče a spolujezdce, neboť se jednalo o velmi krátký časový úsek a policisté z likvidační hlídky ve velmi krátkém časovém úseku od změření rychlosti viděli vozidlo k nim přijíždět.

Soud, pokud jde o výpovědi svědků T. a B., uvádí, že v naprosto zásadních věcech mezi jejich výpovědi žádné rozdíly nejsou, jejich výpověď pokládá za výpověď věrohodnou, kdy i dle názoru soudu bylo zcela nemožné, aby ve vzdálenostním úseku 700 metrů při rychlosti, kterou žalobce jel, došlo k výměně řidiče a spolujezdce (během 10 -15 vteřin).

Navíc pak zmocněnec žalobce poprvé až 22. 3. 2017 u soudního jednání uvádí, že osobou blízkou, která vozidlo v měřeném úseku řídila, byla manželka žalobce. Zmocněnec žalobce k tomu sdělil, že uvedeného dne 22. 10. 2014 se manželé H. vraceli z dovolené ze, po přejetí státní hranice se, tedy již na území ČR, převzala řízení vozidla manželka

žalobce. Bylo to proto, že se vraceli z dovolené dříve, neboť žalobce musel jet do zaměstnání, do nemocnice, kde měl provést nějakou složitou operaci. Protože se potřeboval na toto soustředit, za hranicí se se s manželkou v řízení vyměnili, vozidlo začala řídit manželka žalobce, řídila však pouze krátkou chvíli, pouze v úseku obce Starý Hrozenkov, kde došlo ke změření, a poté se v řízení opět vyměnili. V době měření tedy neřídil žalobce, ale jeho manželka, žalobce seděl na místě řidiče a řídil až v době, kdy je stavěla hlídka policie. Když pak došlo k tomu, že si znovu na místo řidiče sedl žalobce, dál už potom řídil vozidlo žalobce, neboť jeho manželka nebyla příliš zkušenou řidičkou. Uvedl pak, že k výměně došlo tak, že vozidlo zastavili a vyměnili si místo řidiče a spolujezdce.

Zmocněnec žalobce pak na dotaz uvedl, že jméno paní H., jako osoby blízké, která řídila v době měření rychlosti, dříve neuváděl, a to proto, že se nikdo na konkrétní jméno blízké osoby neptal. Důvod řízení byl zejména ten, že žalobce si potřeboval se svými spolupracovníky před náročnou operací něco projednat.

Soud k tomuto tvrzení uvádí, že trvá na tom, že toto sdělení je tvrzením smyšleným a ryze účelovým. Pokud by vozidlo v měřeném úseku řídila manželka žalobce, nebylo nic snažšího, než tuto skutečnost sdělit na místě policistům, tedy při projednávání přestupku. Žalobce nic takového neuváděl, neuváděl nic takového ani při cestě s policejním doprovodem do Uh. Brodu, aby tam v bankomatu vybral peníze na kauci, a nic takového neuváděl ani po zahájení přestupkového řízení a v podstatě až za jeden a půl roku po spáchání přestupku uvedl jméno blízké osoby, tedy jméno manželky, která měla vozidlo řídit, tedy uvedl ho až v době, kdy bylo přestupkové jednání žalobce prekludováno.

Navíc pak, jak soud uvedl, toto tvrzení je naprosto nevěrohodné v tom, že manželka žalobce měla řídit pouze v úseku asi 700 metrů v obci Starý Hrozenkov, neboť žalobce si potřeboval telefonicky vyřídit něco se svými spolupracovníky v nemocnici kvůli náročné operaci. Za takové situace, kdy by si žalobce potřeboval něco telefonicky na pracovišti zařídit, by bylo přece logické, aby vozidlo odstavil v místě, kde je to možné, telefonát vyřídil a pokračoval v jízdě do Prahy, která ještě od místa, kde k měření rychlosti mělo dojít, tedy ve Starém Hrozenkově, je vzdálena více než 300 kilometrů a minimálně 3 hodiny jízdy. Jednání, kdy by pouze v úseku 700 metrů došlo k výměně řidičů za účelem vyřízení telefonátu, po tomto krátkém úseku k opětovné výměně řidiče a spolujezdce, je naprosto nelogická a jak soud již uvedl, k takovéto výměně pouze na tomto krátkém úseku, když likvidační hlídka vozidlo uviděla od změření rychlosti za 10 – 15 vteřin, je nemožná. Už samotný fakt, že řidič by musel vozidlo zastavit, musel by otevřít dvěře vozidla, z vozidla vystoupit a stejně tak i spolujezdkyně a vyměnit si místa, by trvala rozhodně mnohem déle než 10 – 15 sekund.

Navíc pak z výpovědi policistů – svědků B. a T. bylo zcela jednoznačně prokázáno, že tato situace nenastala.

Bylo také prokázáno, že k překročení rychlosti a o kolik došlo, v jakém místě, a že řidičem byl žalobce.

Soud uzavírá, že k přestupkovému jednání žalobce spočívající v překročení rychlosti v obci Starý Hrozenkov ze strany žalobce došlo. Čas spáchání přestupku a místo spáchání přestupku byly také jednoznačně prokázány.

Podle § 50 odst. 4 správní řád, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všem, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Na uvážení správního orgánu je, které důkazy provede ke zjištění skutkového stavu věci, aby o něm nebyly pochybnosti.

Dle názoru soudu takto postupovaly i správní orgány, kdy i soud má za to, že pokud nebyla provedena výpověď svědka J., na zjištění skutkového stavu to nic nemění, neboť uvedený svědek nebyl ani policista, který by rychlost vozidla měřil, ani nebyl členem likvidační hlídky.

Pokud v žalobě zástupce žalobce namítá, že věc byla u správního orgánu I. stupně projednávána podjatým úředníkem, tato skutečnost není pravdivá, neboť o námitce podjatosti bylo rozhodnuto a bylo rozhodnuto tak, že pověřená úřední osoba J. P. podjatý není.

Soud tedy uzavírá tak, že žádná žalobní námitka žalobce důvodná není a proto žalobu dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního („s.ř.s.”) zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 sřs. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, kromě běžné úřední činnosti mu žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 3. května 2017

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně